

Tampereen Rudolf Steiner -koulun

VUOSIKERTOMUS

2008-2009

YHTEYSTIEDOT

TAMPEREEN RUDOLF STEINER -KOULU

Muotialantie 79-81
33800 Tampere

info@tamperesteinerkoulu.fi
etunimi.sukunimi@tamperesteinerkoulu.fi

Keskus 3141 6100
Faksi 3141 6110

Vuosirehtori Simo Taimi 3141 6118, 050-918 4345
Apulaisvuosirehtori Eija Heikkala 045-124 3662
Toiminnanjohtaja / taluspäällikkö Ilkka Kaakkolammi 3141 6112, 0400-682 056

Koulusihteerit: Mirja Räisänen 3141 6123
Kirjanpitäjä Ljudmila Turkulainen 3141 6111
Opinto-ohjaaja Heli Arminen 3141 6114, 045-124 3664
Terveystoimittaja Tarja Taimi 3141 6148
Koulukuraattori Tuija Nevala 045-124 3663
Kiinteistöhoitaja Hannu Piipponen 045-128 3398
Vahtimestari Tapani Koskinen 050-572 8025

Alaluokkien opettajainhuone 3141 6116
Yläluokkien ja kieltenopettajien huone 3141 6113
Teknisen työn tilat 3141 6119
Oppilasravintola Timjami 3141 6121

Iltapäivähoito

Huringin rakennuksessa:
1A ja osa 3A ryhmästä 3141 6146 ja 045-125 8279
1B 045-124 3660
2A sekä osa 3A:sta ja 4A:sta 050-462 0392
Koulun tiloissa:
2B 045-124 3661

Esiluokat

Teerentien esiluokka 253 0934
Teerentie 7
33540 Tampere

Sinilinnun esiluokka 265 5553
Hallilantie 24
33820 Tampere

Tee työtäs` laulellen...

Tätä ohjetta ovat kolmasluokkalaiset toteuttaneet kuluneena lukuvuonna. Olemme tutustuneet Jussilan kylän väkeen ja oppineet, miten paljon ihmisten onkaan pitänyt tehdä työtä saadakseen ruokaa, vaatteita jne. Peltojen raivaaminen on vaatinut runsaasti aikaa ja voimaa, eikä se viljan korjaamiseen aivan helppoa ole ollut, vaikkakin kyllä valtavan hauskaa. Sen saimme kokea kun pääsisimme leikkaamaan edelliskeväänä kylvämämme vehnän.

Syyskuu kun koitti, voitiin todeta vehnän tuoleentuneen niin kauniisti, että se voitaisiin korjata talteen. Eräänä kauniina syyskuun aamuina Rekolan Kalervo-isännän pellolle pelmahti bussilastillinen innokkaita kolmasluokkalaisia. Isännän hyvässä ohjauksessa ryhtyivät sirpittämään heilumaan. Lyhteitä sidottiin ja ne koottiin kuhilaille kuivumaan. Kokoon saatiin koko sato, kuhilaista tuli todella komeita.

Viljan tie jatkui eteenpäin. Hämeenkyrön Siurosta löytyi komea riihi, jonka Markusisäntä oli lämmittänyt meidän viljojamme varten. Täällä sitten pääsimme isännän ohjauksessa viljaa puimaan. Riiehessä puitiin reippaasti, niinpä koululle vietäväksi saatiin runsaasti jyviä. Jyvät koulussa jauhettiin ja leiväksi leivottiin. Leivästä tulikin todella maukasta!

Olemme toki vuoden aikana opiskelleet matematiikkaa, äidinkieltä, englantia, saksaa, eurytmiaa, musiikkia, soittaneet viulua ja tehneet ahkerasti käsitöitä. Olemme myös viettäneet mukavia juhlia yhdessä vanhempien kanssa.

Matematiikassa opimme mittaamaan oman kehon mitoin ja kansainvälisin mittayksiköin. Montakohan kyynärää onkaan oma pulpetti ja kuinkahan korkea on Näsinneula? Näihin ja moniin muihin kysymyksiin löytyi vastauksia... Opimme myös laskemaan allekkain!

Äidinkielessä luettiin, kirjoitettiin ja näyteltiin. Hauskinta varmasti oli näytellä yhdessä rakkaiden kahdeksaluokkalaisten kummiensa kanssa. Kyllä vain tulikin hienoja hölmöläisnäytelmiä!

Lucia-juhla oli kaunis. Vanhemmat olivat harjoitelleet eurytmiaesityksen, jonka he meille esittivät. Luciamme loisti kaikessa kauneudessaan muiden enkelten ympäröimänä. Laulu soi kauniisti. Loppuillasta vielä tanssittiin...

Joulujuhlissa esitimme Lucia-legendan, joka toi hyvän ja rauhasen joulumielen. Toukokuun koittaessa oli aika aloittaa rakentaminen. Reippaat rakentajat ovat saaneet nauvoja naputelleet, seinämaalanneet ja näin kauniin rakennuksen valmistaneet. Näin on syntynyt tila, johon pääsee sisään ja josta voi avautua maailmalle!

Kaunis kiitos tästä kaikesta kuuluu myös luokan upeille vanhemmille, jotka ovat omaa aikaansa uhranneet ja meidän kanssamme rakentaneet ja muutenkin kaikessa vuoden aikana mukana olleet!

**Virpi Lehtimäki
ja 3A-luokan reippaat oppilaat**

Alkukuvana Lemminkäinen

Neljännän luokan ikävaiheessa oleva lapsi on itsessään ja maailmassa aivan uuden alun kohdalla. Hän alkaa nyt luoda kuvaannollisesti ensimmäisiä itsenäisiä askeleitaan sielullisesti ja opetella uudenlaista vuorovaikutuksellista suhdetta, vuoropuhelua oman sisimpänsä ja maailman kanssa.

Yhdeksännän ikävuoden taite on kokemuksena sielullisesti samaa kuin pienelle lapselle pystyasentoon nouseminen, jonka jälkeen muuttunut ja muuttuva uusi asettuminen maailmaan alkaa. Kävelemään opettelu vie aivan uuteen mahdollisuuteen ja kehitykseen pienen taaperoikäisen, samoin yhdeksännän ikävuoden taite murtaa lapsenmaailmaan liittyneen yhteenkuuluvuuden itsestäänselvyyden – nyt yhteys maailmaan on erillistyvän, itsenäistyvän yksilön valloitettava vähin erin takaisin, omanaan ja aina uudelleen syntyvänä kokonaisuutena.

Tässä hän tarvitsee ympärilleen tarkkailevia, lähes vartioivia ja kuuntelevia aikuisia – lämpöä, turvaa ja suojaa säteilevää kehää sekä maailman ilmiöiden ymmärrettäväksi tulemistakin konkretiaan asti. Konkretia on ymmärrettävä tässä yhteydessä hyvin laajasti.

Henrik Kaakkolampi 3.A

Neljännän luokan aikana lasta lähestytään opetuksessa hyvin syvällisesti tämä konkretian syvä tunto lapsessa tiedostaen.

Syksyn 2008 matematiikan jakson aloitus koulun pihassa... Alkusyksyn syyskuun päivät olivat vielä päivisin lämpimiä aurinon noustessa korkeimmilleen vielä viimeisiä lämpövoimaisia säteitä ja kaen. Pihamme hiekka ja kivet keräsivät lämpöä, joka sitten öisin vähitellen haihtui ja yhdistyi viilenevän syksyn kosteuteen. Maailma aukeni meille eräänä aamuna hieman utuisena, kosteus kiertyi ympärille, maa jalkojen alla oli kosteudesta tummaa ja maa-aines tuoksui vahvasti... Asetuimme piiriin ja katsoimme yhtenäistä, kokonaista puupölkkyä... lähestyimme matematiikan uutta aluetta, murtolukuja. Pian pölkky kirveen iskun

voimalla halkesi kahteen osaan, kahteen puolikkaaseen. Kokonaisuus muuttui osiksi, jotka saatettiin liittää takaisin yhteen ja näin synnyttää kokonaisuus ikään kuin takaisin, mutta silti nyt täysin muuttuneena, erilaisena. Muuntumisprosessia jatkoimme, kunnes pölkky oli tarkasteltavissa neljäsosina. Jälleen kerran yhteen liitettynä osina saimme kokonaisuuden, mutta kokonaisuuden, joka erosi tyystin alkuperäisestä koskemattomasta kokonaisuudesta (ehjästä pölkystä), ja nyt myös puolikkaan osista oli tullut jotain muuta.

Tämä konkretiaan asti viety tarkastelu lukujen maailmaan vertautuu kaikin tavoin lapsen olemuksen syvyyksissä piileviin uusiin tapoihin kokea itseään ja maailmaa. Tämä `uusi` kysyy häneltä näistä vuosista eteenpäin enenevässä määrin omaa sielun, tahdon ja lopulta ajattelun voimaa hakea maailman osasista kokonaisuudet esiin ja huomata totuudellisesti, että pirstoutumisen ja jälleen yhdistymisen kautta on syntynyt kokonaisuus, joka aina on kerta kerran jälkeen luotava uudelleen ja aina se on ainutkertainen ja uusi.

Tästä tietoisuuden erittäin syvästä muutoksesta ja sielunvoimaksi pyrkivästä kyvystä on valtava kuva neljännän luokan kertomusaineistossa Lemminkäisen matka Tuonelan joella. Pirstoutumisen ja uudelleen yhteen koonnin jälkeen (äidin avulla), Lemminkäinen herää uudelleen henkiin, hän on kokonainen jälleen, mutta ei enää entisensä, hän on käynyt läpi hyvin syvän muutosprosessin:

*”Siitä äiti Lemminkäisen
tuuitteli tuttuansa
entisillehen eville,
muinaisille muo`oillensa,
pikkuista paremmaksiki,
ehommaksi entistänsä.”*

Näitä, joskus jopa pelottaviakin uusia tunteita ja havaintoja tarkastellessaan ja kokiessaan neljäsluokkalaisten avuksi ja turvaksi tulee ajallinen perspektiivi. Hän kykenee ensimmäistä kertaa asettumaan ajan virtaan akselille menneisyysnykyhetki-tulevaisuus ja huomaa, että asiat tarvitsevat ja toivottavasti saavat aikaa kehittyäkseen, muuttuakseen. On tärkeää, ettei tämän ikäiselle lapselle tule oloa, että ”maa viedään jalkojen alta”... liiallisen kiireen, liiallisen itsenäistymisen, liiallisen `tietämisen` kautta, vaan että hän saisi seisoa turvallisella ja tukevalla maaperällä seuraamassa omassa uomassaan kulkevaa ajan virtaa. Näin lapselle annetaan mahdollisuus uusien heräävien kykyjensä ja voimiensa kanssa ankkuroitua itseensä ja maailmaan, kuten Lemminkäinen – entistä ehompana.

Lenita Rintala

KREIKAN HISTORIAA

Viidennen B-luokan kevään koulunkäynti päättyy Kreikan historian jaksoon. Kuin alkusointuna tälle aikamatkalle matkailin lähes vuosi sitten oikeaan Olympiaan ja sain käyskennellä kuuluisilla muinaisten olympialaisten pitopaikoilla. Siellä riitti ihmettelemistä Zeun temppelin pylväiden jyhkeydessä, museon aarteissa ja raunioituneessa maisemassa. Lapsille näytettäväksi sain mukaani museon kaupasta kiintoisia kuvateoksia.

Nyt olemme sitten yhdessä tutustuneet länsimaisen kulttuurin alkulähteisiin alkaen Kreetan minolaisesta kulttuurista. Olemme hämmästelleet kaupunkivaltioiden moninaisia tapoja oppiessamme tuntemaan Ateenaa ja Spartaa. Olemme opetelleet lausumaan heksametriyrytmisiä kreikankielisiä säkeitä Odysseiasta ja kertomuksemme on johdattanut Odysseusta seikkailusta toiseen, ei kuitenkaan vielä kirjoituspäivänä takaisin Ithakaan. Mutta eiköhän tuo urhea matkamieskin saavu kotiinsa ennen kesäloman alkua...

Kuin huipennukseksi jaksollemme saamme viikolla 20 vastaanottaa iloisen joukon Olympian sankareita eri puolilta maata kisaamaan perinteisissä lajeissa.

Kuten kaikki tiedämme, ei Kreikassa harjoitettu pelkästään ruumiinkuntoa, vaan myös taiteet olivat korkealle arvostettuja. Niinpä olemmekin suunnanneet katseemme myös taideteoksiin ja nyt erityisesti tutkimaan kreikan kulttuurille tyypillisiä ruukkuja. Niiden terrakotalla ja mustalla kuvioituissa aiheissa voimme nähdä koko tuon upean kulttuurin moninaisuuden. Siellä seikkailevat jumalat ja ihmiset mitä moninaisimmissa puuhissa sotatoimista arkisimpaan oliivinkorjuuseen. Tuosta kuvamaailmasta olemme koettaneet imeä vaikutteita omiin suunnitelmiimme. Ensin teimme kuvat ruukuista ja nyt artikkelin kirjoittamisen aikaan suunnitelmat ovat muuttumassa kolmiulotteisiksi. Toivottavasti ruukkumme ovat kesään mennessä ylväinä ja kuvioituina valmiita ottamaan kesän vastaan. Sitä ainakin ovat pienet tekijänsä varmasti, seikkailtuaan vuositolkulla Kreikan meriä...

Kanssamatkustaja Anu Kalliokoski
5.b-luokan opettaja

Kuudesluokkalaiset nukentekijöinä

Kuudennella luokalla ommellaan tekstiilityön tunneilla nukke ja sille vaatteet. Pyöristyvien kappaleiden kaavojen hahmottaminen ja niiden suunnittelu vastaamaan haluttuja muotoja kehittää abstraktista ajattelua ja liittää sen konkreettiseen. Tärkeitä näkökohtia ovat ympärikääntäminen, täyttäminen ja olennaisen pelkistävä muotoilu. Työssä harjoitellaan täsmällistä kädentöitä sekä tarkkoja ja pitäviä ompeluita. Oma suunnittelu korostuu ja saa myös harjoitusta.

Ensimmäisellä käsityötunnilla oppilaat piirsivät nukkensa suunnitelmat; minkälaiset hiukset ja vaatteet se saisi. Tärkeää oli vartalon eri osien oikeat mittasuhteet, silmien ja suun kohdat. Keskustelimme siitä, miksemme tee nukellemme mitään tiettyä ilmettä, vaan mielikuvituksen vapaaksi jättävät pistemäiset silmät ja suun. Samalla tarkastelimme omia mittasuhteitamme ja ilmeitämme. Huomasimme, miten pää on pikkuvauvalla iso suhteessa muihin kehon osiin ja miten vähän se ihmisen kasvaessa kasvaa. Raajat ja vartalo sen sijaan venyvät pituutta paljonkin.

Ompelutyö vaati ja myös kasvatti kärsivällisyyttä, huolellisuutta ja pitkäjänteisyyttä. Oli siedettävä pieniä vastoinkäymisiä; ratkomisia ja korjaavia toimenpiteitä, päälangatkin katkeilivat helposti pienestä virhenykäisystä. Ilo olikin suuri ja ansaittu, kun nukken pää oli muotoonsa "paketoitu" ja ommeltu.

Hiihtoloman jälkeen melkein kaikki olivat ommelleet nukkensa osat, täyttäneet ja kiinnittäneet ne paikoilleen. Alkoi kova loppukiri, sillä nukke alkoi tulla elävämmäksi. Etsimme nuppineuloja

apuna käyttäen oikeat silmien ja suun paikat ja merkkasimme hiusrajan ennen ompelua. Ihmettelimme, miksi nuket olivat kaikki erilaisia, erikokoisia-kin, vaikka käytimme samoja kaavoja. Oli pitkää ja lyhyempää, pullukkaa ja hoikkaa, aivan kuten meitä ihmisiäkin. Kokohan määrittyi ensiksi valmiiksi tulleet pään koosta.

Vaatteiden suunnittelu ja ompelu oli useista mukavaa. Opettajakin sai haasteita, sillä suunnitelmissa oli leppäker-tun, mehiläisen, balettianssijan, jalkapalloilijan, hakkapeliitan, kerjäläisen, leipurin ja vaikka minkäläisten fantasia-kirjahahmojen vaatteita.

Lopullisesti nuket alkoivat "elää" ja tulivat tekijöilleen rakkaiksi, kun oppilaat istuttivat nuket eteensä ja kirjoittivat niille elämäntarinat. Kuka hän oli, missä ja keiden kanssa asui, mitä hänelle kuului ja mikä häntä kiinnosti. Jotkut kirjoittivat lisää myös kotona. Jokaisen elämäntarinan olisi voinut liittää lehteemme, niin hienoja ne olivat.

Keväällä monet kuudesluokkalaiset totesivat, että ei ole ollenkaan ihme, että nukke tehdään koulussamme vasta kuudennella luokalla, sillä niin vaativaa työ on. Totta puhuivat! Samaa mieltä ovat varmasti myös kaikki aikuiset, jotka ovat joskus ommelleet nukken.

Kun kaikki nuket olivat valmiit, hiukset ja vaatteet ommeltu, luokkakuva otettu, oli opettajankin mieli nöyrä ja kiitollinen. Näin taitavien ja ahkerien oppilaiden kanssa oli ilo ja onni kulkea taas yksi kouluvuosi yhdessä!

Marja-Liisa Kuisma

Nukkien elämäntarinoita:

”Minä olen Frodo Reppuli ja olen vähän yli 50 vuotta. Asuin Konnussa setäni Bilbo Reppulin kanssa, mutta olen nyt Keski-maassa perintöni takia, joka on tavallisen näköinen sormus, mutta se on Sormusten Sormus. Mukanani sormuksen saattueessa on Legoals, Gimli, Aragorn, Boromir, Gandalf, Merri, Pippin ja Sam. Yhdessä olemme seikkailleet vähän siellä sun täällä. Tavoitteenani on tuhota Sormusten Sormus ja palata Kontuun setäni kanssa. Siinä lyhyesti elämäni. Ps. Minulle kuuluu ihan hyvää, vaikka matka oli todella raskas. Bilbo sai viimein kirjansa valmiiksi.”

”Minun nimeni on Maija Mehiläinen. Minä asun Kissankellossa ja lempikukkani on lemmikki. Minä syön aina aamupalaksi hunajaa, nam! Mutta siis yleensä menen aina aamulennolle ja törmään yleensä Herra Matoon. Minä jään aina Herra Madon seuraksi koska vanhat tarvitsevat seuraa. Minä seikkailen joka päivä ja äitini ja isäni aina jaksavat olla huolissaan minusta. Sisaruksia minulla kyllä riittää, en tunne edes puolia. Mutta näin elän joka päivä!”

”Minun nimeni on Leena. Asun omakotitalossa, jossa minulla on oma pieni huone. Minun perheeseen kuuluu isä, äiti ja isosisko Kerttu. Minä olen jo 6-vuotias ja sain syntymäpäivälahjaksi oman pupun. Minä pidän kukkien kastelusta ja minulla on oma mansikkapensas. Minulla on aina hauskaa leikkiessäni Kertun kanssa ja minulla on kaikki hyvin.”

”Minun nimeni on Kalle ja minä asun Espanjassa. Minun isäni kuoli vuosi sitten autokolarisiin, mutta äitini ja veljeni Pekka asuvat Suomessa. Minä käyn harvoin heidän luonaan, koska minulla ei ole varaa lentoihin. Minä harrastan jalkapalloa ja käyn joka päivä harjoittelemassa. Veljeni harrastaa koripalloa mutta hänellä on reenit vain kerran viikossa. Työkseni minä olen ravintolassa töissä.”

Molempien kuudensien luokkien nukkeja. Osa vaatteista ja hiuksista oli kuvaushetkellä vielä hieman kesken.

Perusraaka-aineista hyvää kotiruokaa koulussa

Tiistaisena iltapäivänä käy Tampereen normaalikoulun kotitalouden opetustiloissa kuhina. Steinerkoulun yhdeksäsluokkalaisten ovat alkaneet valmistaa pienissä ryhmissä ruokaa. On kevään viimeinen kotitalousjakson tunti, ja oppilaiden toiveesta ruokalistalla on tänään pitsaa. Jauhopussit rapisevat, mittakipot kilisevät ja taikinaiset kädet vaivaavat innokkaina taikinan alkua.

Timjamista tuttu emäntä Merja Jokiniemi on melkoinen tehopakkaus: ravintolan pyörittämisen ohella hän on tämän lukuvuoden syksystä alkaen ehtinyt myös opettaa 7-9-luokkalaisten kotitaloutta. Opetusta on jokaiselle luokka-asteelle kuusi viikkoa iltapäiväjaksona. ”Enemmänkin voisi olla”, Merja toteaa ja kertoo oppilaiden pitävän kovasti tästä käytännönläheisestä oppiaineesta. Kotitaloustunneilla tutustutaan muun muassa perusraaka-aineisiin ja ruuanlaiton perusteisiin. Oppilaat kertovat päässeensä tekemään esimerkiksi erilaisia pää- ja jälkiruokia sekä välipaloja. ”Parasta on, kun saa jotain valmiiksi ja saa syödä jos on hyvää”, toteaa eräs ahkerista kokeista. Merjalla on jo ennestään paljon kokemusta aikuisopiskelijoiden ohjauksesta, ja hän selvästi nauttii opetustyöstä. ”Oppilaisiin tutustuu ihan eri lailla tätä kautta. Joku saattaa tulla kysymään vaikka jotain reseptiä kesken koulupäivän oppilasravintolaan”, Merja kertoo.

Yhdeksäsluokkalaisten työskentelyä on ilo seurata. Työnteko ja tehtävien jako sujuu rutiininomaisesti. Yksi alkaa omatoimisesti tiskata, kun toiset kattavat pöytää. Puolesta tunnissa taikinaiset kupit ovat hävinneet ja uuneista leviää ilmaan herkullinen pitsantuoksu. Nälkäisimmät odottelevat jo pöydässä malttamattomina.

Maria Kaunisvesi

Viimeisen kotitaloustunnin kunniaksi valmistettiin pitsaa. Oppilaiden toiveesta tietysti!

PITSAPOHJA

1,5 dl vettä
¼ pala hiivaa
n. 3 dl jauhoja
2 rkl öljyä

Sekoita hiiva lämpimään nesteeseen, alusta taikinaksi ja levitä/kauli pellille. Lisää täytteen ja paista 225 asteessa noin 20 minuuttia.

Opettajien näkökulmasta

Tämänvuotinen ryhmä koostui 11A ja 11B luokkien saksanopiskelijoista, joita oli yhteensä kymmenen. Ryhmä osoittautui varsin oma-aloitteiseksi ja omatoimiseksi ja käytti saksan kieltä aktiivisesti erilaisissa käytännön tilanteissa. (esim. raitiovaunulippujen ostaminen, tien kysyminen majapaikkaan, ryhmäkuvien otattaminen).

Hotelli sijaitsi aivan keskustan tuntumassa, Weser-joen rantamilla, josta oli lyhyt kävelymatka kaikkiin tärkeimpiin nähtävyyksiin. Reippaimmat kipaisivat jopa katsastamassa paikallisen jalkapalloseuran, Werder-Bremenin, kotistadionin.

Schnoorin-käsityöläiskaupunginosan antikvariaatista löytyi kaikenlaista kiinnostavaa lukemista, mm. Rudolf Steinerin antroposofiasta kertova teos, osui silmiin liikkeen ikkunalaudalta!

Matka sujui kaikin puolin onnistuneesti ja kannusti meitä opettajia toteuttamaan vastaavanlaisia, vapaaehtoiseen ja omatoimisuuteen perustuvia kielikylpymatkoja tulevaisuudessakin.

Hannele Müller
saksanopettaja

Jenni Lamberg
englanninopettaja

11. LUOKKIEN MATKA BREMENIIN

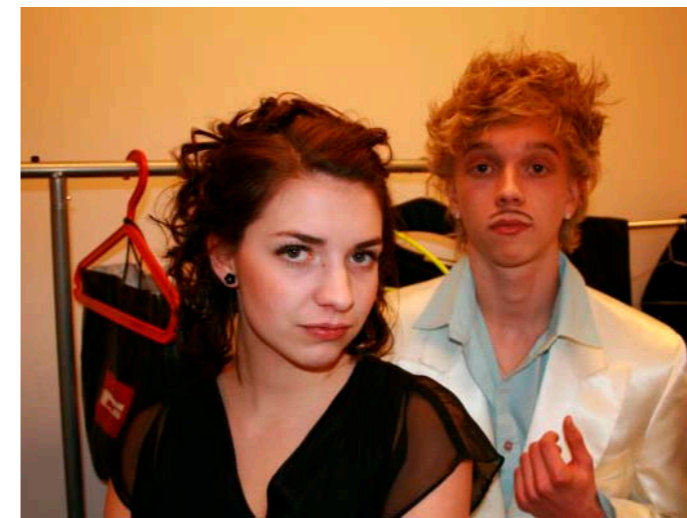
Lensimme Tampereelta suoraan, yhdellä lennolla Bremeniin. Hotellille päästyämme alkoi vapaa-aika ja kukin aloitti tutustumisen kaupunkiin haluamallaan tavalla. Oskari ja minä kävimme katselemassa keskustaa.

Kaupungilla oli erikseen vanhakaupunki ja se oli aikas hienoa aluetta. Näimme myös vanhan katolisen tuomiokirkon ja siellä oli myymälöitä ym, jotka olivat vähän kyseenalaisia. Kaupunki oli hieno ja kaunis, mutta olisi ollut kiva päästä vähän kauemmaksi kaupungista, mutta se ei nyt tällä reissulla ollut mahdollista.

Matka oli kaikessa hauskuudessaan loistava ja ajoi asiansa kielikylpynä mainiosti.

Oskari Piipponen ja
Tuomas Mikkolainen

SHAKESPEARE 2009

Kaikki alkoi oikeastaan jo keväällä 2008, kun silloin tulevan näytelmämme ohjaaja (ja samalla myös englannin kielen opettajamme) Lasse Tuores piti pieniä infotilaisuuksia seuraavan luokka-asteen näytelmäprojektista. Parhaansa mukaan Lasse yritti saada ihmiset ilmoittautumaan kurssille. Jännityksellä odotettu projekti lähti toden teolla käyntiin syyslukukauden alussa, kun ohjaajamme Lasse oli valinnut juuri meidän luokalle hänen mielestään parhaiten sopivan näytelmän ja toi sen paperilla kaikkien luettavaksi. Kyseessä oli the Merchant of Venice eli Venetsian kauppias. Kävimme sen läpi kurssin valinneiden kesken, ja muutamaa viikkoa myöhemmin oli roolihaku, jolloin jokainen kirjoitti Lasselle paperilla toivomuksensa roolistaan omin perusteluin.

Jonkin ajan päästä kokoonnuimme A-luokkaan, ja Lasse jakoi roolit. Myös näytöspäivämäärät ja miehitykset lyötiin lukkoon.

Valtiollinen englanninkielen kurssi saatiin hoidetuksi alta pois hyvissä ajoin jo marraskuussa, jonka jälkeen kaikki viikottaiset englannintunnit käytettiin roolisanojen opetteluun. Lasse piti jokaisen kanssa palaverin, jossa keskusteltiin roolihahmon luonteesta ja miten juuri sitä tulisi esittää, niin ohjaajan kuin näyttelijänkin mielestä. Roolisanoja opetteli jokainen omalla ajallaan mutta kokonaisista kohtauksia käytiin myös läpi lukien Lassen johdolla, ja niin meille näyttelijöille alkoi jo muovautua kuvia näytelmästä. Katsoimme näytelmästä vuonna 2004 tehdyn elokuvan, joka myös loi mielikuvia siitä mitä tuleman pitää.

Joululomalta palattuamme todellinen harjoitteluprosessi alkoi. Heti ensimmäisenä koulupäivänä Lasse oli vaihtanut iltapäivätunnit Shakeksi, ja kokoonnuimme juhlasaliin suorittamaan ensimmäistä läpimenoa. Ensimmäinen kerta ei kuitenkaan mennyt aivan nappiin, koska roolisanat eivät olleet jokaisella hallussa, ja sovimme heti seuraavalle viikolla uuden läpimennon, joka onnistuikin jo astetta paremmin. Tästä lähtikin käyntiin jokapäiväinen harjoittelurupeama. Harjoitukset alkoivat aina kolmelta, jota ennen jokainen tankkasi hieman parasta jaksua varten. Ennen harjoituksia teimme tuoleista ja pöydistä tyhjennetyssä ruokalassa erilaisia leikkejä ja harjoituksia oikean tunnelman ja ryhmähengen saamiseksi. Ensimmäiset viikot harjoittelimme itse kohtauksia vaihtelevasti roolisanat esillä ja tulevaa hakien, miettien mitä se voisi olla, ja yhdessä kokeillen, kaikkien neuvot ja mielipiteet huomioon ottaen. Kokoonnuimme yhdessä myös muutamana viikonloppuna

valmistamaan juuri meidän näytelmäämme sopivia lavasteita.

Muutaman viikon ruokalassa harjoiteltuamme siirryimme kuitenkin juhlasalin puolelle, jossa lavasteet olivat jo jollain tasolla valmiina. Oikealle lavalle siirtyminen, lavasteiden mukana olo ja Tampereentyöväenteatterilta saadut roolivaatteet nostivat tunnelmaa, ja kaikki alkoivat ymmärtää, mitä edessä oikeasti oli, ja kunnolla paneutua rooleihinsa. Yhtäkkiä olikin näytelmäviikko, jolle oli varattu ainoastaan Shake-asioita, eikä muita koulutunteja ollut. Päivät olivat välillä hyvin hektisiä ja nopeatempoisia, mutta niistä selvitettiin. Tiistaina ja keskiviikkona olivat kenraaliharjoitukset, jotka onnistuivat odotetulla tavalla – kuitenkin jättäen mahdollisuuden parantamiseen itse esityksiin. Torstaina kokoonnuimme koululle ja tunnelma oli milteinpä käsin kosketeltava: jännitystä oli ilmassa, mutta silti odotimme näytöksiä hyvillä mielin kaikki toisiimme luottaen. Ensimmäinen

10. luokan taidehistorian töitä

oppilaille esitetty näytös meni hyvin ja yleisönäytös vielä sitäkin paremmin, ja perjantaina jatkoimme tietysti samalla kaavalla kaikkemme tehden ja onnistuen.

Henkilökohtaisella tasolla pidin näytelmään osallistumista selviönä ja odotin sitä suurella innolla. Heti sen läpi luettuani tiesin, ketä monista hahmoista haluaisin esittää, ja Lasse sen minulle valitsikin. Ensin olin ehkä hieman huolettomalla asenteella kaiken suhteen, ja se näkyikin ensimmäisessä läpimenossa, kun en vuorosanojani kunnolla osannut. Kuitenkin harjoittelun eteenpäin mennessä, päivien kuluessa ja näytöspäivien lähestyessä aloin suhtautua projektiimme vakavammin ja täysillä työtä tehden. Lopulta itse esityksien koittaessa nautin siitä täysin sydämin ja eläydyin rooliini parhaan taitoni mukaan.

Tätä kirjoittaessani kuuntelen kappaletta, jota oli tapana soittaa näytelmähankeemme luottamusharjoituksissa ja rauhallisemmissa tilanteissa. Se herättää mieleeni muistoja todella mahtavasta projektistamme. Uskon, että jokainen meistä kasvoi ihmisenä ainakin inasen matkaa ja koki jotain sellaista, jota ei välttämättä odottanut. Kannustan kaikkia ensimmäisen vuoden opiskelijoita valitsemaan Shake-kurssin, se on jotain unohtumatonta!

Pietari Heino

PIKKULUOKAN TOIMINNASTA

Nimi pikkuluokka perustuu koulun kulttuuriin, jossa erityisopetuksen tukitoimia on perinteisesti kutsuttu pikkutunneiksi. Jaksoittain työskentelevien ryhmien koot ovat olleet 4 – 8 oppilasta, jaksot kestäneet 4 - 6 viikkoa ja ryhmät kokoontuneet 1 – 2 kertaa viikossa oppitunnin ajan.

Pikkuluokkatoiminta alkoi syksyllä 2008 B-koulun entisessä opettajanhuoneessa. Kun tila oli saatu kalustettua, alkoivat ensimmäisten luokkien oppilaiden tapaamiset pienissä ryhmissä. Näiden tapaamisten tavoitteena oli tutustua uusiin oppilaisiin ja samalla havainnoida heidän kouluvalmiuksiaan.

TILAN VALLOITTIVAT PERSOONALLISET PIKKURYHMÄT

Ensimmäisten luokkien oppilaiden asettuessa hiljalleen koulumaailmaan, olivat toisen ja kolmannen luokan oppilaat jo valmiita pidempiaikaiseen ryhmätoimintaan. Ensimmäisenä aloitti ryhmä ”Karhu Hikusukka” ja samaan aikaan saapuivat myös ”Hyökkäävät oravat”

sekä vähän myöhemmin ”Hyvä tiimi dynamiitti” ja ”Leni Lukki.”

Ennen joulua tulivat mukaan myös ensimmäinen ekaluokkalaisten ”Tähtiryhmä.” Pienimmät oppilaat nimesivät itsensä vielä parin ryhmän verran tähtitaivaan mukaan ”Tähdenlento” ja ”Tähtöset,” kunnes saapuivat eläinmaailman edustajat ”Linnut,” ”Tikrut” ja ”Kettuset” sekä lopulta vain pelkät Eläimet.

Näiden ryhmien kanssa toteutettiin pedagogista ryhmätheraplayta eli vuorovaikutus-leikkitoimintaa. Toiminnan perusrakenne on aina sama:

1. aloitusleikki: toivotamme toisemme tervetulleiksi taputtamalla jokaisen nimen
2. hoivaleikki, hyvä kosketus: ohjaaja hoitaa voiteella lapsen osoittamia ”pipejä”, kuivia kohtia ihosta tmv.
3. toiminta, yhteinen leikki (vaihtuu joka kerta, vältetään kilpailua)
4. herkkuhetki: pieni makupala esim. hedelmä- tai juurespala
5. loppuruno, joka syntyy ryhmän nimestä ja sisältää jonkin toiminnallisen vihjeen, mikä ohjaa lapset yksitellen jonoon

Lapsen näkökulmasta toiminnan tavoitteena on tuottaa iloa ja hyvää mieltä hyödyntäen kaikkia aisteja. Pedagogisesti tavoitteena on luoda vuorovaikutteinen tila, jossa voidaan vahvistaa lapsen itsetuntoa, yhteistyötaitoja sekä saada tietoa, jonka avulla voidaan yhdessä vanhempien ja luokanopettajan kanssa suunnitella lapsen mahdollisesti tarvitsemia lisätukia.

MUUTA MENOA LUOKASSA

Lukuvuoden aikana on toiminut ensimmäisten luokkien muotoryhmiä, joiden tavoitteena on ollut vahvistaa oppimisvalmiuksia lukemista ja kirjoittamista varten sekä askeleittain ryhmiä, joissa on opeteltu sosiaalisia ja yhteistyötaitoja.

Lisäksi ensimmäisen luokan kevätlukukaudella aloitettiin kaikkien ensimmäisten luokkien oppilaiden kahdenkeskeiset tapaamiset, joiden tavoitteena on arvioida oppilaan kirjoittamiseen ja lukemiseen liittyviä perustaitoja kuten kuulomuistia, kätisyyden vakiintumista sekä silmän ja käden yhteistyötä.

Sanna Kaiponen
erityisopettaja

Lisätietoja ryhmätoimintojen taustateorioista:
www.theraplay.fi ja www.askeleittain.fi

Tunnelmia seminaarin päätyttyä

Kaukana kulki tuuli. Se matkasi pitkin vuoren rinteitä ja vihreitä laaksoja. Ihmetteli puita, joihin oli ilmestynyt uusia silmuja. Jotain uutta oli syntymässä, ja tuuli aisti sen. Vähitellen se keräsi ajatuksia ja tahtoa ja sieppasi mukaansa joukon ihmisiä, jotka etsivät rohkeasti uutta tietoa ja kokemuksia.

Kaksi vuotta sitten elokuisena iltana nämä ihmiset lopulta kohtasivat toisensa steinerkoulussa. He olivat tulleet sinne kaikki sisälään suuri kysymys: Mitä on steinerpedagogiikka?

Kahden vuoden jälkeen voi todeta, ettemme ole opiskelleet vain steinerpedagogiikan saloja. Vähintään yhtä paljon olemme oppineet toisistamme ja itsestämme. Jokainen meistä on tehnyt pitkän matkan yhdessä ja yksin.

Päällimmäisin tunne on kiitollisuus ja ilo siitä, että olemme kohdanneet toisemme ja kulkeneet tämän matkan elämää yhdessä. Seminaari ei ole ollut paitsi henkistä kasvamista, vaan myös henkireikä.

Vaikka joskus illat ovat saattaneetkin tuntua pitkiltä päivän aherruksen jälkeen, on jokin täällä silti vetänyt puoleensa. Mahdollisuus tehdä jotain omin käsin, saada se ”jokin sisäinen” konkreettiseksi, keskustella filosofista ja pedagogisista kysymyksistä sekä vähän vähemmän filosofisesti kahvitauoilla.

Täällä on itketty. Täällä on naurettu. On oltu hiljaa ja toisinaan turhankin rauhattomia.

Kaiken tämän olette nähneet te, arvoisat opettajat. Sydämelliset kiitoksemme teille kaikille! Luotanne on ollut hyvä palata kotiin

virikstyneenä ja uusia ajatuksia täynnä. Olette olleet meille etuoikeus, olette antaneet meille haasteita ja voimia. Olette murtaneet meiltä monet ennakkoluulon muurit ja avanneet silmät ja sielut uusille asioille.

Suurin opetus ja lahja on ollut tutkimusmatka itseän. Lämmöllä muistelemme ja jääme kaipaamaan antoisaa eurytmian, bothmerin, maalauksen, muotopiirustuksen, opetusopin, väriopin, kasvi- ja kiviopin, vapauden filosofian, ihmisopin, kirjoittamisen, puhe muodostuksen, nukenteon, matematiikan ja lukuisien muiden aineiden tunteja. Menee varmasti pitkä aika sulattellessa kaikkea saamaansa ja sen ymmärtämiseen, kuinka paljon on 54 viikonlopun aikana ehtinyt tehdä.

Tulimme tänne kantaen sisällämme suurta kysymystä siitä, mitä steinerpedagogiikka on. Nyt voimme rauhoittua. Ei ole olemassa valmista vastausta, ei pähkinänkuorta, johon sen voisi sammuttaa ja sulkea. Kiitos seminaarin, olemme kaikki ainakin oikealla tiellä.

Nyt tuulen on taas aika jatkaa matkaansa. Se hajoaa ja lähtee moneen suuntaan, mutta sama tuuli on silti kaikkialla ja kantaa aina kiitollisena mukanaan muistoa ystävistään.

Vastaus siihen, mitä jälkiä yhteiset tuokiomme ovat meihin jättäneet ja mihin meitä vielä johdattavat, odottaa vielä vuoroaan. Ajatukset jäävät kytemään. Kolmas yhteinen vuosi on jo saanut kipinän puheissamme.

Kiitos teille – ja meille – siitä.

Maria Kaunisvesi

Huom!
Syksyllä 2009
aloittaa uusi ryhmä steinerpedagogiikan viikonloppuopinnot. Ryhmä on avoin kaikille halukkaille.
Seuraa ajankohtaista tiedottelua koulun nettisivuilta.

Millaista on opiskella lukioasteella Tampereen Rudolf Steiner -koulussa?

”Miksi jäädä tai tulla ulkopuolisen steinerlukioon?”

Tämä on kysymys, joka askarruttaa monia teini-ikäisiä nuoria ja heidän vanhempiansa. Syitä on luonnollisesti monia. Perinteinen ajatusmalli on se, että kun perhe on halunnut lapsen aloittavan koulussamme, he haluavat hänen myös suorittavan koko 12-vuotisen yhtenäiskoulun loppuun. Sen jälkeen hän jatkaa abiturientiksi 13. luokalle, siirtyy toiseen opintajonoon tai työelämäään. Usein tämä malli on toimiva, mutta nuoret ovat yksilöitä, ja heillä on kullakin omat tiensä edetä aikuisuuteen. Toiset nuoret lähtevät aiemmin koulustamme maailmalle samalla jättäen tilaa uusille nuorille ja heidän perheilleen tutustua kouluunne aikuisuuden kynnyksellä.

Mutta millaista koulutusta tarjoamme?

Steinerkoulun lukioaste on nuoren kasvua tukeva ja laaja-alaisesti yleissivistävä toisen asteen koulutusmuoto, joka haastaa monet muut seutukunnan lukiot monimuotoisuudessaan.

Suuri ero muihin lukioihin nähden on luokkaopetuksen jatkuminen. Opiskelijat jatkavat samojen luokkatovereidensa kanssa koko lukion läpi. Oppiaineet on jaksotettu kursseiksi, kuten muuallakin. Näin ollen tarjoamme oppilaillemme saman perussivistyksen valtakunnallisten pakollisten ja syventävien lukiokursseiden muodossa, josta saa missä tahansa lukiossa Suomessa. Kuitenkin on myös paljon eroa muihin lukioihin nähden. Erot ovat samalla oikeutemme ja velvollisuutemme.

Ensinnäkin emme pyri kilpailemaan nopeudessa, esimerkiksi siinä, miten nopeasti nuori pääsee ylioppilaaksi. Tahdomme kasvattaa nuoria valitsemaan tasapainoisesti laaja-alaista sivistystä. Tämän vuoksi suosittelemme 4-vuotista lukio-opiskelua. Toki opiskelija voi suorittaa opinnot lyhyemmässäkin ajassa. Kuitenkaan emme pyri kannustamaan oppilaitamme siihen, sillä toivomme heidän kehittävänsä rauhasa oivaltamis- ja havainnointikykyään sekä taide- että taitotuntemustaan. Näitä taitoja kehitetään soveltavilla kursseilla, joista velvoitamme opiskelijamme suorittamaan vähintään 18 kurssia. Näitä velvoitettavia kursseja kutsumme erityisen koulutustehävän mukaisiksi kursseiksi (sisäpiirissä termillä ”erkko-kurssi”). Kokonaisuudessaan soveltavia kursseja tarjotaan 48 kurssia, joista 29 on ”erkko-kurssia”. Nämä kurssit kehittävät pääsääntöisesti kädentaitoja, kuvaamataiteita, musikaalisuutta, kirjallisuutta, ilmaisutaitoa ja esiintymistä, unohtamatta sosiaalisten taitojen kasvattamista leirien muodossa tai ihmisen yhteyttä maaseutuun ja luontoon. Käytännönläheisten kokeiden kautta nuori oppii oivaltamaan kemian ja fysiikan ilmiöitä, vaikka teoreettisesti asiat eivät kovin paljoa kiinnostaisi.

Kädentaitoja kehittäviä opintoja ovat:

12. luokan Shakespeare-kurssi, ohjaajana Lasse Tuores.
Kuva Ilkka Aaltonen.

- Huovutus ja valantatyö
- Tekstiili- ja teknisen työn pajat
- Kirjansidonta

Musiikissa:

- Kuoro/Orkesteri
- Musiikin historia

Ilmaisutaitoa:

- Svensk musik och Lyrik
- Eurytmia
- Shakespeare draama -kurssi
- Draamakurssi

Päätötyö:

- Nuoren vuosityö, joka on samalla kypsyysnäyte

Kuvaamataiteissa:

- Moderni taide
- Geometriapiirustus
- Ihmispää savesta muovailen
- Kuvanveistoa temalla "Torso"
- Arkkitehtuurin kurssi

Leirit:

- Maatalousleiri
- Maanmittausleiri
- Sosiaalialan työharjoittelu
- Eurytmia
- Kulttuurimatka

Kirjallisuus:

- Parsifal, keskiaikainen ritaritarina
- Ruotsin ja englannin kielen kirjallisuuskurssit

Opiskelemalla steinerkouluille ominaisia kursseja valtakunnallisten pakollisten ja syventävien kurssien lisäksi uskomme, että nuori saa laaja-alaisen klassisen yleissivistyksen, joka avaa monen monia ovia, joista varmoin askelin voi kulkea maailmalla. Tien kulkeminen vaatii hieman pidempää opiskelutaivalta tässä kohtaa, mutta jossain toisessa kohtaa sen voi päinvastoin kokea jopa olleen ajan säästöä.

Kaikille nuorille, nykyisille ja uusille, toivon uutteria ja monipuolisia opiskeluhetkiä lukioasteellamme!

Eija Heikkala
Apulaisrehtori

VANHEMPAINYHDISTYKSEN VUOSI

Tervehdys!

Vanhempainyhdistyksen toinen toimintavuosi on käynnistynyt. Ensimmäinen vuosi oli työntäyteinen: uuden luominen, säännöistä sopiminen ja toimintojen organisointi vaati hikeä ja väliin kyyneleitäkin, mutta siitä on selvitty ja toiveikkaina katsomme eteenpäin. Saimme uusia innokkaita jäseniä hallitukseen, kiitos heille ja kiitos huili-vuoroon siirtyneille!

Kuten jo aikaisemmin kerroimme, saimme yhdessä paljon aikaan. Rahallisestikin tulos oli vähintäänkin tyydyttävä. Vanhempainyhdistys jakoi yhteensä 10 000 € koulun leikkivälineisiin ja 2009 vuonna tehtäviin leirikouluihin. Suurkiitokset kaikille kortensa kekeon kantaneille!

Tästä on hyvä jatkaa. Ideoita ja tekijöitä tarvitaan ja otetaan kiitollisena vastaan!

Satu Mattila (pj)

Takana vasemmalta oikealle: Leena Huura, Tiina Tammilehto, Kristiina Teiss ja Mervi Peltonen. Edessä vasemmalta oikealle: Satu Mattila, Sirkku Iain ja Päivi Kuivalainen (sylissä pikku-Naana). Erillisessä kuvassa Sari Kaukinen.

Hallituksen jäsenet

Satu Mattila on vanhempainyhdistyksen entinen sihteeri uusi puheenjohtaja. Viidestä lapsesta kaksi on koululaisia, Elmer 3B ja Nora 2A. Mukana voimavaratoimikunnassa.

Leena Huura on vanhempainyhdistyksen varapuheenjohtaja, tapahtumatoimikunnan vetäjä ja yhteyshenkilö vanhempainyhdistyksen ja opettajien välillä. Leena on koulumme entisiä oppilaita ja koulun vanhempanakin on vierähtänyt jo kymmenen vuotta. Tällä hetkellä perheen neljästä lapsesta koulussa on Jaakko (8b) ja Oona (1b).

Päivi Kuivalainen toimii hallituksen sihteerinä ja tiedottajana. Kouluumme Päivi on tutustunut viimeisen kahden vuoden ajan, ja se kannustaa osallistumaan toimintaan! Lapsista Nuutti on 2A:lla, Taavi aloittaa syksyllä eskarissa ja kotona kasvaa vuoden vanha Naana. Päivin mielestä yhdessä tekeminen on kivaa, luovaa ja 'vuoria siirtävää' touhua!

Sari Kaukinen on vanhempainyhdistyksen uusi jäsen ja koulun vanha oppilas. Sari työskentelee koulumme tekstiilityön opettajana, mutta jää heinäkuussa äitiyslomalle. Vanhempainyhtöön koulussamme hän on tutustunut tyttärensä Sinin kautta, joka on 4. A luokalla.

Tiina Tammilehto on vanhempainyhdistyksen uusi jäsen ja kuuluu talkootoimikuntaan. Tiina on yhdyshenkilö vanhempainyhdistyksen ja luokkien yhdysvanhempien välillä. Steinerkouluun Tammilehdon perhe on tutustunut yhdessä poikien Taisto (1a) ja Tommi (4a) kanssa.

Sirkku Laine on osallistunut jo kaikenlaiseen talkootoimintaan lasten päiväkotiajoilta Siinilinnusta, joten oli luontainen jatkumo siirtyä viime vuotisesta vanhempainyhdistyksen rivijäsenyydestä hallituksen jäseneksi. Lapseni ovat Viivi (1A) ja Visa (3A) Keskinen, jotka pitävät myös äidin aktiivisena. Toimin ensi syksystä myös tulevan 2A:n yhdysvanhempaina. Yhdistysoiminta tuo tullessaan paljon uusia tuttavuuksia ja luo mahdollisuuden vaikuttaa koulun asioihin!

Kristiina Teiss on vanhempainyhdistyksen hallituksessa ensimmäistä vuotta mukana, vaikka yhteisöllinen toiminta koulussa on ollut aina lähellä sydäntä. Steinerkoululaisen vanhempana on menossa jo 12. vuosi, tällä hetkellä perheen kolmesta lapsesta koulussa on Katariina, 4 B. Kristiina on mukana voimavaratoimikunnassa, erityisesti kiinnostavat kerhotoiminnan kehittäminen ja erityisopetuksen kysymykset.

Mervi Peltonen on vanhempainyhdistyksen rahastonhoitajana toista vuotta. Mervillä on Saija 2 B:llä ja kaksi pienempää kasvamassa koululaisiksi.

TERVEISET VANHEMPAINYHDISTYKSEN TOIMIKUNNISTA

Hyvät Vanhemmat!

Lastemme hyvinvoinnin parantamiseksi, koulumme viihtyvyyden lisäämiseksi ja yhteisöllisyyden vahvistamiseksi koulussa toimii vanhempainyhdistys. Yhdistyksen toimintaa on jaettu toimikuntiin. Ideana on, että vanhempien olisi vaivatonta tulla mukaan ideoimaan ja tuomaan oma panoksensa toimintaan projektimaisesti oman innostuksen ja osaamisen johdattelemana sekä omien resurssien mukaan.

Kussakin toimikunnassa on mukana ainakin yksi hallituksen jäsen. Toimikunnat linjaavat ja suunnittelevat oman osa-alansa asioita hallituksen päätettäväksi. Toimikuntien jäsenmäärää ei ole rajattu, joten tervetuloa mukaan toimintaan hetkeksi tai pidemmäksi!

Meidät toivoittaa: vanhempainyhdistys-hallitus@googlegroups.com

Touhuissa tavataan!

Toimikunnat (suluissa hallituksen edustajien nimet)

TAPAHTUMATOIMIKUNTA (Leena ja Mervi)

- Tapahtumat mm. kevät- ja syystapahtuma, luentoja ja seminaareja
- Juhlat

TALKOOTOIMIKUNTA (Tiina)

- Tärkeä varainkeruu kanava
- Otetaan urakoita porukalla tehtäviksi (nämä voisivat jatkossa korvata joulunajan lahjapakettoinnin)
- koulumajoitus (Mervi)

INFRASTRUKTUURITOIMIKUNTA (Sirkku)

(koululla on myös oma pihatoimikunta)

- Pihan ehostaminen
- Urheilu- ja leikkivälit (pihan somistukseen vanhempainyhdistys antoi 3000€ tammikuussa 2009!)

TIEDOTUSTOIMIKUNTA (Päivi)

- Vanhempainyhdistyksen järjestämien tapahtumien markkinointi
- Tiedottaminen ja sen kehittäminen, niin että toiminta saa vieläkin avoimemman luonteen

- www — netin käyttö, ettei sposti tukkeutuisi
- Sidosryhmäkontaktit

VOIMAVARATOIMIKUNTA (Satu ja Kristiina)

- Vanhemmuuteen liittyvät asiat
- Lapsuuden suojeleminen
- Seminaarit
- Keskustelutilaisuudet
- Kerhotoiminta

Tämä toimikunta on laittanut vireille suuren kysymyksen koulumme erityisopetuksen tilasta. Tahdolla ja Taidolla -parisuhdekurssille oli mahdollisuus osallistua alkuvuodesta.

KAHVILATOIMIKUNTA (Sari)

Tämä aktivoituu syksyllä 2009 selvittämään ilta- ja viikonlopputapahtumien kahvitustarvetta, joten tervetuloa mukaan toimintaan! Ilmottautua voit spostilla. Tavoitteena on kevään aikana tavata nenätysten ja aktivoida toiminta spostiä pidemmälle! Jos haluat jakaa hyviä ideoita pääsemättä itse porukkaan, voit laittaa viestiä! — suotta hukata hyviä ideoita!

LUOTTAMUSRYHMÄ EHKÄISEE ENNAKOLTA KONFLIKTEJA Samoista kivistä voi rakentaa muurin sijasta sillan

Luottamusryhmä on kouluyhteisön konflikteja selvittämään perustettu ryhmä.

Ryhmä on sitoutunut auttamaan konfliktin osapuolia takkuisen tilanteen selvittelyssä ja katkeileiden keskusteluyhteyksien solmimisessa.

Ryhmän perusideana on tarjota jokaiselle kouluyhteisön jäsenelle paikka, jossa hän voi keha tulevansa kuulluksi. Jokai-

sen näkemyksiä, kokemuksia ja tunteita pidetään tärkeinä, niistä ollaan kiinnostuneita ja niitä kunnioitetaan.

Luottamusryhmä työskentelee luottamuksellisesti ja sitoutuu täydelliseen vaitiolovelvollisyyteen.

Ryhmä ei etsi konfliktitilanteissa syyllisiä eikä oikeassa ja väärässä olevia, se ei langeta tuomiota, tee päätöksiä tai ra-

portoi toiminnastaan millekään ryhmän ulkopuoliselle taholle. Luottamusryhmä on itsenäinen ja riippumaton sovitteluelin, jonka jäsenet ovat vapaaehtoisesti sitoutuneet työhön.

Ryhmässä on edustajia niin koulun vanhemmista, opettajista kuin muustakin henkilökunnasta. Myös lukioluokkien oppilailla on mahdollisuus valita edustajansa oppilaita koskevien asioiden käsittelyyn.

Yhteyden ryhmään saa toimittamalla viestin koulun toimistossa olevaan luottamusryhmän postilaatikkoon tai sähköpostitse luottamusryhmä@ tampereensteinerkoulu.fi

Luottamusryhmästä konkreettista apua konfliktitilanteessa

Huomasin eräänä päivänä olevani tilanteessa, jossa sain kuulla lapseni joutuneen todellisen väkivallan kohteeksi koulussamme. Opettaja tiedotti minua tilanteesta asiallisesti ja avoimesti, ja tilanteeseen oli puututtu heti.

Seuraavien päivien käänneet opettivat minulle monta arvokasta asiaa.

Opin, että koulussa opettajat eivät aina tiedä, miten erittäin haasteellisia tilanteita tulisi hoitaa. Omavaltaisille ratkaisuille ja arvauksille ei kannata jättää tilaa silloin, kun on kyse suoranaisestä yllättävästä väkivallasta. Yhtä tärkeää on, että uhria ei syyllistetä, ja myös väkivaltauhkaukset tulisi ottaa vakavasti.

Opin myös, että koulumme rehtori tuntuu ajavan selkeää lin-

jaa: siihen puututaan, mihin on aihettakin puuttua. Opin myös, miten arvokasta on, kun omassa koulussa on aina lähellä terveydenhoitaja, jonka luokse lapsi voi mennä, jos häntä on satutettu.

Yhtenä tärkeimmistä asioista opin, että luottamusryhmä on oikeasti tarpeellinen ryhmä koulussamme. Ainakin minulle siitä oli vanhempana suurta hyötyä. Ystävät ja läheiset ovat tietysti tukenasi konfliktitilanteissa, mutta luottamusryhmän jäsenet voivat olla se neutraali venttiili, jonka avulla voi purkaa painetta, liittyi tuo paine sitten toisiin vanhempiin, oppilaisiin tai koulun henkilökuntaan.

Parhaimmillaan luottamusryhmän jäsen on nimensä mukaisesti luotettava ja lisäksi hän

omaa kykyä tarkastella asioita neutraalisti, asiallisesti ja eri näkökulmista käsin, kuunnellen ja tukien. Tällainen henkilö oli minulle Hannu Tuovinen, jolle sain sälyttää osan huolesta, jota tunsin lapseni turvallisuuden puolesta. Keskusteluista jäi päällimmäiseksi tunteeksi kiitollisuus, ja tiesin, etten ole asiani kanssa yksin, vaan asioihin on löydetävissä apua ja ratkaisumalleja, ennemmin tai myöhemmin.

Vilpittömästi toivon koko koulun ja sen oppilaiden puolesta, että koulun henkilökunta saa kaiken tarvittavan koulutuksen ja mahdollisimman selkeät toimintaohjeet, joiden avulla he voivat kohdata erityishaasteita ja konfliktitilanteita koulussamme.

Koulun vanhempi muiden joukossa

HENKILÖKUNTA 2008-2009

Opettajat

Aaltonen Ilkka
Alakärppä Maria
Ala-Lahti Pauli
Alfreds Sinikka
Arminen Heli

Autio Sirkku
Berg Sanna

Bergman Miia
Dahlman Riitta
Eräkangas Takko
Hakonen-Paatero Leena
Havumetsä Tarja
Heikkala Eija
Helakangas Pirkko
Huida Juha

Hytönen Mirjami
Häkkinen Miina-Liisa
Jokiniemi Merja
Jouhki-Inkinen Pirjo
Kaiponen Sanna
Kaukinen Sari
Kalliokoski Anu
Kaunisvesi Maria
Kotanen Ritva
Kuisma Marja-Liisa
Kuisma Veli
Kukkonen Leena
Kunnasvaara Mika
Kvist Sirpa
Laakso Hannele

liikunta, englanti, luokanvalvoja 9B
luokanopettaja 4B
tekninen työ
esiluokan opettaja
liikunta, terveystieto, opo,
luokanvalvoja 11A
musiikin tuntiopettaja
matematiikka, teknologia, kemia,
luokanvalvoja 11B
matematiikka
luokanopettaja 3B
luokanopettaja 6A
virkavapaalla 1.8.2009 saakka
luokanopettaja 2A
apulaisvuosirehtori, ruotsi
erityisopettaja
historia, uskonto, yhteiskuntaoppi,
luokanvalvoja 12B
biologia, maantieto, terveystieto
erityisopetus
kotitalous
ortodoksinen uskonto
erityisopettaja
tekstiilityö
luokanopettaja 5B
äidinkieli, luokanvalvoja 10B
musiikki
tekstiilityö
luokanopettaja 7B
vuorotteluvapaalla 1.8.2009 saakka
luokanopettaja 1A
eurytmia
englanti, ruotsi

Laaksonen Saara
Lamberg Jenni
Lampi Minnaliisa
Larimo Jupe
Lehtimäki Virpi
Lehtinen Leena
Luhtalo Pirjo
Mannonen Satu
Mettälä Hanna
Mothes Anna
Müller Hannele
Mäenpää Elina
Niemi Mira
Niinistö Katariina
Ranki Anna
Rintala Lenita
Ruoho Sanna
Salama-Leppänen Tuija
Salmela Jukka
Sannamo Sakari
Silvennoinen Aulikki
Suurla Marja

Taimi Simo
Tiusanen Leena
Treiber Gertraude
Tuononen Raija

Tuores Lasse
Turunen-Viljanmaa Sirpa
Vasama Veijo
Vesa Heikki
Vesala-Tomi
Viitanen Marja-Leena

fysiikka, kemia, matematiikka
englanti, ruotsi, liikunta, luokanvalvoja 9A
psykologia
eurytmia, B-jaoston puheenjohtaja
luokanopettaja 3A
vuorotteluvapaalla 1.8.2009 saakka
ruotsi, espanja
luokanopettaja 5A
luokanopettaja 1B
tekninen työ
saksa
esiluokan opettaja
vanhempainlomalla 1.8.2009 saakka
luokanopettaja 6B
eurytmiasäestäjä
luokanopettaja 4A
luokanopettaja 7A, A-jaoston puhjohtaja
erityisopettaja
musiikki
luokanopettaja 2B
luokanopettaja 8A
biologia, maantieto, kuvaamataito,
filosofia, luokanvalvoja 10A
vuosirehtori, matematiikka
eurytmia
erityisopettaja, hoitoeurytmia
erityisopettaja, hoitoeurytmia,
vuorotteluvapaalla 7.1.2009 saakka
englanti, luokanvalvoja 12A
englanti, saksa, kristityhteistön uskonto
ensiapu
yhteiskuntaoppi, historia
Ilona luokanopettaja 8B
ruotsi, ranska, luokanvalvoja 13 lk

Muu henkilökunta

Aittokallio Jaana
Antila Nanny
Glad-Abdulkar Zahra
Hallamaa Tuuli
Harjunheimo Maria
Hara Asmo
Hyvärinen Eelis
Järveläinen Emma
Järvelin Juho
Järvinen Sirkku
Kaakkolampi Ilkka
Komonen Rauni
Koskinen Tapani
Kähkönen Mervi
Lang Ilona
Nevala Tuija
Piipponen Hannu
Rantala Kaisa
Ristolainen Tiina
Ryhänen Kaisa
Räisänen Mirja
Salminen Ilona
Salo Seija
Sarviharju-Snellman Hanne
Taimi Tarja
Tuominen Marketta
Turkulainen Ljudmila
Vuorinen Kirsi

iltapäiväkerhon ohjaaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
erityisavustaja, kuvataideterapeutti
kouluavustaja
kouluavustaja
kouluavustajajohjoittelija
koulupsykologi
kouluavustaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
toiminnanjohtaja, talouspäällikkö
esiluokan iltapäiväkerhon ohjaaja
vahtimestari
esiluokan iltapäiväkerhon ohjaaja
eurytmiasäestäjä
koulukuraattori
kiinteistönhoitaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
iltapäiväkerhon toiminnanohjaaja
koulunkäyntiavustaja
koulusihteeri
iltapäiväkerhon ohjaaja
erityisavustaja, työsuojelupäällikkö
koulunkäyntiavustaja
kouluterveydenhoitaja
koulunkäyntiavustaja
kirjanpitiäjä, toimistosihiteeri
eurytmiasäestäjä

Oppilasravintola Timjami

Jokiniemi Merja
Uusi-Kuitti Airi
Saloniemi Marika
Heino Sanna
Korpi Reetta
Lepola Mari

emäntä
kokki
kokki
ravintolatyöntekijä
ravintolatyöntekijä
ravintolatyöntekijä

Kouluyhdistyksen hallitus

Salo Heikki
Kaakkolampi Ilkka
Frischknecht Felix
Huura Jouni
Härkönen Pipsa
Lähde Heidi
Mäki Merja
Niemi Veijo
Palolampi Pirjo
Piippo Pasi
Ristolainen Tiina
Salminen Riku
Valtonen Jussi

puheenjohtaja
sihteeri

1. varapuheenjohtaja

2. varapuheenjohtaja

Lukuvuosi 2009-2010

SYYSLUKUKAUSI 12.8. - 19.12.2009

- syysloma 12. - 16.10.2009 (vko 42)
- Steinerpedagogiikasta kertova miniseminaari vanhemmille la 3.10.
- Syystapahtuma + luomutori su 4.10.

KEVÄTLUKUKAUSI 7.1. - 5.6.2010

- talviloma 1. - 5.3.2010 (vko 9)
- helatorstain jälkeinen perjantai 14.5.2010 vapaa
- yksi koululauantai

Tampereen Rudolf Steiner -koulu
Muotialantie 79-81, 33800 Tampere
www.tampereesteinerkoulu.fi